

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Dorin Sîrbu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Sergiu Zavtoni împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016

c o n s t a t ă :

La 14 martie 2016 Sergiu Zavtoni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova (în continuare IGP al MAI) cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, a satisfăcut serviciul în organele MAI în calitate de șef de post, ofițer superior de sector al Postului de politie Miclești al Sectorului de politie nr. 4 (Hârtopul Mare) al IP Criuleni al IGP.

Relevă că, prin Ordinul nr. 101ef din 01 martie 2016, emis de Șeful adjunct al IGP al MAI a fost sancționat disciplinar cu concedierea pentru încălcarea prevederilor art. 28 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, art. 9 alin. (2) lit. d) din Codul muncii, pct. 6 lit. j) și pct.13 din Codul de etică și deontologie al polițistului (aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 481 din 10.05.2006), acțiuni manifestate prin prezența la serviciu în stare de ebrietate, compromițând astfel prestigiul funcției și autorității din care face parte.

Invocă faptul că, sancțiunile disciplinare trebuie să fie aplicate în creștere și să fie adecvate încălcărilor. Astfel, menționează că, anterior nu a avut încălcări, fiind numai remunerat, iar ancheta de serviciu s-a efectuat cu încălcarea legislației, fără să deponă explicații, fără să ia cunoștință cu materialele anchetei. Totodată, și testarea alcoolică s-a efectuat cu încălcarea legislației.

Solicită anularea ordinului nr. 101 ef din 01 martie 2016 emis de Inspectoratul

General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova privind sancționarea disciplinară cu concediere; restabilirea în funcția anterior deținută, cu achitarea salariului pentru absența forțată de la serviciu; și compensarea din contul pârâtului a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău, din 15 iulie 2016 s-a admis acțiunea, s-a anulat ordinul nr. 101-ef din 01 martie 2016 emis de șeful adjunct al IGP Gheorghe Cavcaliuc privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de concediere a ofițerului superior de sector al postului de poliție Miclești al sectorului de poliție nr.4 (Hîrtopol Mare) al IP Criuleni al IGP, căpitan de poliție Sergiu Zavtoni în temeiul art.28 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la poliție și statutul polițistului, art. 9 din Codul muncii, pct. 6 și pct. 13 din Codul de etică și deontologie al polițistului; s-a restabilit în funcția anterior deținută începând din data de 01 martie 2016, cu achitarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, reieșind din salariu mediu lunar.

Prima instanță a reținut că, potrivit art. 76 alin .(1) lit. k) din Codul muncii prezentarea la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică se constată prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților.

Astfel, instituția medicală competentă de a constata starea de ebrietate a lui Sergiu Zavtoni a fost Spitalul raional Criuleni. Totodată, conform dispozițiilor pct. 25 din Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei se înregistrează în procesul-verbal după cum urmează: a) treaz; b) consum de alcool, treaz; c) consecințele consumului de alcool, treaz; d) stare de ebrietate alcoolică cu grad minim; e) stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; f) consecințele consumului produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, treaz; g) stare de ebrietate provocată de produsele ori substanțele stupefiante sau de medicamente cu efecte similare acestora (concluzia se stabilește la depistarea în timpul consumului acestora, în cazul în care persoana comunică ce a consumat ori la efectuarea probei la determinarea drogurilor în probele biologice) și manifestărilor clinice corespunzătoare; h) stare de ebrietate provocată de substanțe ce provoacă turmentare (concluzia fiind provizorie și se definitivează în conformitate cu rezultatele de laborator a probelor prelevate (sânge, salivă, urina pe parcursul a 3 zile); i) comă generată de consumul alcoolului, produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora; j) sindrom de servaj narcotic, treaz; k) sindrom de servaj alcoolic, treaz; l) concluzia nu este făcută, refuză examinarea medicală și prelevarea probelor biologice.

Examinând temeinicia procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 15 din 23 februarie 2016, instanța inferioară nu a constatat nici una din concluziile obligatorii prevăzute de pct. 25 din Regulamentul privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, deoarece concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei nu sânt constatate (lipsă concluzie).

Astfel, prima instanță a conchis că, această circumstanță urmează a fi interpretată ca lipsă a unui act constatator dat de instituția medicală competentă cu privire la stabilirea stării de ebrietate și gradul acesteia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentantul IGP al MAI și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru,

mun. Chișinău, din 15 iulie 2016.

La data de 16 februarie 2017 reprezentantul IGP al MAI, Dorin Sîrbu a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea. Totodată, invocă și prevederile art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Menționează că, instanțele de fond nu au examinat tot suportul probator prezent la materialele cauzei, în special înregistrarea video și alte înscrisuri care reflecta starea de ebrietate a intimatului.

La fel, susține că, pentru a înlătura incertitudinea cu privire la lipsa concluziei din procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 15 din 23 februarie 2016, ce ar fi stabilit starea de ebrietate a intimatului, reprezentantul recurentului a înaintat un demers în formă verbală în instanța de judecată pentru a fi citat și audiat medicul legist ce a emis procesul-verbal, pentru a fi constatate circumstanțele de fapt și de drept în temeiul cărora angajații instituției medico-sanitare nu au reflectat mențiunea cu privire la concluzia de stabilire a faptului consumului alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei de către subiecții supuși examinării medicale. Astfel, putea fi înlăturată eroarea admisă de medic.

Mai invocă faptul că, la depunerea cererii de apel a anexat un nou proces-verbal de stabilire a stării de ebrietate a intimatului, care la rubrica „concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” conținea mențiunea „stare de ebrietate alcoolică grad avansat”. A motivat imposibilitatea prezentării înscrisului dat în prima instanță prin faptul că, la dobândit după pronunțarea hotărârii judecătorești, și anume la 10 noiembrie 2016. Însă, în legătură cu faptul că reprezentantul IGP al MAI nu a dat o explicație plauzibilă care să justifice imposibilitatea prezentării acestui înscris la examinarea pricinii în prima instanță, instanța de apel nu a acceptat această probă.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;

- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind declarat în termen, deoarece decizia instanței de apel datează cu 20 decembrie 2016 (f.d. 164), iar cererea de recurs a fost depusă la data de 16 februarie 2017 (f.d. 177).

Potrivit art. 3 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; b) subdiviziunile autorităților publice; c) funcționarii din structurile specificate la lit.a) și b).

În conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele inferioare au aplicat legea care nu trebuia aplicată și au interpretat în mod eronat legea, nu pot fi reținute, or,

potrivit articolului 86 alin. (1) din Codul muncii, concedierea – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: i) prezentarea la lucru în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică, stabilită în modul prevăzut la art. 76 lit. k).

Aderent, art. 76 lit. k) din Codul muncii prevede că, Contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de prezentare la locul de muncă în stare de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică, constatată prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariaților.

La caz, Completul învederează că, starea de ebrietate alcoolică, narcotică sau toxică poate fi confirmată numai prin certificatul eliberat de instituția medicală competentă sau prin actul comisiei formate dintr-un număr egal de reprezentanți ai angajatorului și ai salariatului (art.76 lit. k) CM), alte probe fiind inadmisibile.

Subsecvent, instanța de recurs menționează că, conform pct. 18 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009, testarea alcoolscoptică se efectuează de către persoanele abilitate în acest scop (angajații Inspectoratului național de patrulare al Inspectoratului General al Poliției, lucrătorii medicali, inspectorii „Controlului treziei” și alții), instruite în modul stabilit și cu respectarea regulilor și normativelor sanitaro-epidemiologice în vigoare în conformitate cu instrucțiunile aprobate în acest sens.

Astfel, prin prisma Ordinului Ministrului Sănătății nr. 155 din 01 iunie 2009 despre implementarea Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind testarea alcoolscoptică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei”, prin care a fost aprobată lista instituțiilor medico-sanitare publice abilitate cu dreptul de efectuare a examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, expusă în anexa nr. 1, instituția medicală competentă de a constata starea de ebrietate a intimatului Sergiu Zavtoni a fost Spitalul raional Criuleni.

La caz, instanța de recurs subliniază că, conform dispozițiilor pct. 25 din Regulamentul menționat supra, concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei se înregistrează în procesul-verbal după cum urmează: a) treaz; b) consum de alcool, treaz; c) consecințele consumului de alcool, treaz; d) stare de ebrietate alcoolică cu grad minim; e) stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; f) consecințele consumului produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora, treaz; g) stare de ebrietate provocată de produsele ori substanțele stupefiante sau de medicamente cu efecte similare acestora (concluzia se stabilește la depistarea în timpul consumului acestora, în cazul în care persoana comunică ce a consumat ori la efectuarea probei la determinarea drogurilor în probele biologice) și manifestărilor clinice corespunzătoare; h) stare de ebrietate provocată de substanțe ce provoacă turmentare (concluzia fiind provizorie și se definitivează în conformitate cu rezultatele de laborator a probelor prelevate (sânge, salivă, urina pe parcursul la 3 zile); i) comă generată de consumul alcoolului, produselor ori substanțelor stupefiante sau a medicamentelor cu efecte similare acestora; j) sindrom de servaj narcotic, treaz; k) sindrom de servaj alcoolic, treaz; l) concluzia nu este făcută, refuză examinarea medicală și prelevarea probelor biologice.

Instanța de recurs opinează că, norma precitată stabilește sub sancțiunea nulității necesitatea înregistrării în procesul-verbal „privind examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” concluzia examinării medicale. În speță, însă, în procesul-verbal nr. 15 din 23 februarie 2016 de examinare medicală a intimatului Sergiu Zavtoni pentru constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, nu este consemnată concluzia examinării medicale.

În această ordine de idei, și având în vedere că în procesul-verbal nr. 15 din 23 februarie 2016 nu este consemnată nici una din concluziile obligatorii prevăzute de pct. 25 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, se ajunge la concluzia că instanțele inferioare corect au interpretat că această eroare urmează a fi interpretată în favoarea reclamantului Sergiu Zavtoni.

Nu pot fi reținute nici alegațiile precum că, instanțele de fond nu au examinat tot suportul probator prezent la materialele cauzei, în special înregistrarea video și alte înscrisuri care reflecta starea de ebrietate a intimatului.

În acest context nu poate fi acceptat nici argumentul reprezentantului recurentului precum că, instanțele inferioare nu au admis demersul privind audierea medicului care a întocmit procesul-verbal nr. 15 din 23 februarie 2016, pentru a înlătura incertitudinea cu privire la lipsa concluziei din procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei.

La fel, este lipsit de suport și argumentul reprezentantului recurentului precum că, instanța de apel nu a acceptat ca probă noul proces-verbal de stabilire a stării de ebrietate a intimatului, care la rubrica „concluzia examinării medicale pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” conținea mențiunea „stare de ebrietate alcoolică grad avansat”. Or, în perspectiva art. 76 din Codul muncii și Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, înscrisul prezentat de către reprezentantul IGP al MAI în apel ca probă nouă, urma a fi prezent la ancheta de serviciu a intimatului Sergiu Zavtoni.

Mai mult decât atât, instanța de recurs remarcă că, la materialele anchetei de serviciu, prezentate de către intimată în prima instanță, este anexată varianta inițială a procesului-verbal nr. 15 din 23 februarie 2016 de examinare medicală a intimatului Sergiu Zavtoni pentru constatarea faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, în care lipsește concluzia examinării medicale.

În această ordine de idei, se deduce că instanța de apel corect a declarat inadmisibilă proba dată, or, conform procesului-verbal al ședinței de judecată reprezentantul IGP al MAI nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea explicării imposibilității prezenței acestui înscris în materialele anchetei de serviciu, și respectiv în cadrul examinării cauzei în prima instanță. Succesiv, pct. 32 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei interzice rectificările în textul procesului-verbal și prescurtări a descrierilor manifestărilor clinice a stării de ebrietate și naturii ei.

Cu titlu suplimentar, Completul constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, în esența lor, sânt similare argumentelor invocate în cererea de apel, care au fost deja supuse examinării și aprecierii juste de către instanța de apel prin prisma art.130 din Codul de procedură civilă în raport cu dispozițiile art. 24 alin.(3) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și respectiv nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs, iar actele normative vizate au fost interpretate și aplicate elocvent de instanța de apel prin prisma

circumstanțelor importante ale pricinii.

Astfel, instanța de recurs notează că, reprezentantul recurentului nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Instanța de recurs concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de reprezentantul recurentului în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept ale pricinii.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Dorin Sîrbu, ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Dorin Sîrbu, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță